

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 347/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego II Wydział Karny w P. z dnia 11 kwietnia 2022 roku sygn. akt II K 660/21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	- zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu, polegający na orzeczeniu wobec niego kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 20 zł oraz obciążeniu go kosztami sądowymi, miast orzeczenia wnioskowanej przez oskarżyciela kary jednego roku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

ograniczenia
wonności
polegającej na
wykonywaniu
nieodpłatnej,
kontrolowanej pracy
na cele społeczne
w wymiarze 30
godzin w stosunku
miesięcznym oraz
zobowiązania
oskarżonego do
bieżącej alimentacji,
co w ocenie
skarżącego wynikało
z niedostatecznego
uwzględnienia
okoliczności
obciążających
oskarżonego, jak:
wysoki stopień
szkodliwości
społecznej
przestępstwa,
którego się dopuścił,
a więc narażenia
swojego syna na
niemożność
zaspokajania
podstawowych
potrzeb życiowych,
które to okoliczności
winny przemawiać
za uznaniem, iż
w przedmiotowej
sprawie brak jest
przesłanek do
zastosowania wobec
oskarżonego li tylko
dolegliwości o
charakterze czysto
ekonomicznym
albowiem oskarżony
po uiszczeniu
orzeczonej,
relatywnie
niewysokiej
grzywny, pozostanie
w faktycznym
poczuciu

	bezkarności za przestępstwo, którego się dopuścił.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji prokuratora, w której podnoszono zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary.</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 53 § 1 k.k. wymierzając karę sąd musi mieć na uwadze, aby nie przekraczała ona stopnia winy, społecznej szkodliwości oraz to aby orzeczona kara spełniła cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd powinien mieć również na uwadze właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego zachowanie oskarżonego przed i po popełnieniu przestępstwa.</p> <p>Przestępstwo niealimentacji jest zagrożone</p>			

alternatywnie:
grzywną, karą
ograniczenia
wolności albo
pozbawienia
wolności do lat
2, przy czym
ustawodawca
preferuje kary
łagodniejszego
rodzaju, chyba że
kara ta może nie
spełnić celów kary.
Zgodnie bowiem z
treścią art. 58
§ 1 k.k. jeżeli
ustawa przewiduje
możliwość wyboru
rodzaju kary, a
przestępstwo jest
zagrożone karą
pozbawienia
wolności
nieprzekraczającą 5
lat, sąd orzeka
karę pozbawienia
wolności **tylko
wtedy, gdy inna
kara lub środek
karny nie może
spełnić celów
kary.** Zawarta w
art. 58 § 1 k.k.
dyrektywa
pierwszeństwa
rodzajowych kar
wolnościowych,
stanowi realizację
konstytucyjnej
zasady
proporcjonalności
reakcji prawnej (art.
31 ust. 3 Konstytucji
RP), zgodnie z
którą: „ograniczenia
w zakresie
korzystania z
konstytucyjnych
wolności i praw
mogą być

ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw”. Nie budzi wątpliwości, że pozbawienie wolności jest jedną z najdalej idących ingerencji w prawa i wolności człowieka. Ustawodawca zatem założył, że w przypadku występków zagrożonych karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności sądy będą mogły korzystać z takiej możliwości, tylko wtedy, kiedy inne kary okażą się niecelowe. Słusznie wskazuje się w orzecnictwie i doktrynie, że „sąd zobowiązany jest wybrać taki rodzaj i rozmiar sankcji, który realizuje konstytucyjnie usprawiedliwione cele prawa karnego, w najmniejszym stopniu ogranicza

prawa i wolności
skazanego” (por.
wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Krakowie z dnia
23.11.2000 roku -
II AKa 147/00,
KZS 2000, Nr
1, poz. 24; W.
Wróbel, [w:] A. Zoll
(red.), Komentarz do
Kodeksu karnego.
Część ogólna,
Kraków 2007).

W rozpoznawanej
sprawie, mając na
uwadze okoliczności
czynu oraz osobę
sprawcy, przy
sanekcji określonej
alternatywnie, nie
było potrzeby, z
punktu widzenia
osiągnięcia celów
kary, sięgać po
kary surowszego
rodzaju, jak kara
pozbawienia
wolności lub kara
ograniczenia
wolności. Słusznie
Sąd meriti
uwytklił, że
oskarżony nie był
wcześniej karany i
**splacił zaległość
alimentacyjną.**

Skarżący pomija
zupełnie tę ostatnią
okoliczność, choć
uprawniała ona
wręcz do odstąpienia
od wymierzania
oskarżonemu
jakiegokolwiek kary.
Z art. 209 § 5
k.k. wynika bowiem,
że sąd odstępuje
od wymierzenia

kary, jeżeli nie później niż przed upływem 30 dni od dnia pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego sprawca przestępstwa określonego w art. 209 § 1a k.k. uiszczył w całości zaległe alimenty, chyba że wina i społeczna szkodliwość czynu przemawiają przeciwko odstąpieniu od wymierzenia kary.

Tak więc – również w przekonaniu Sądu Okręgowego – w realiach przedmiotowej sprawy, wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów wychowawczych i zapobiegawczych jest wymierzenie samoistnej grzywny, która uwzględnia stopień zawinienia, sylwetkę sprawcy i jest adekwatna do wagi czynu. Taka kara będzie stanowiła dla oskarżonego wymierną i realną dolegliwość wpływającą na uzmysłowienie mu nieopłacalności tego typu zachowań i nieuchronności reakcji karnej, a także wystarczająco

<p>wpłyne na postawę oskarżonego w kierunku przestrzegania przez niego społecznie akceptowalnych norm zachowania. Wbrew twierdzeniom skarżącego kara o charakterze fiskalnym i konieczność zapłaty niemałej sumy pieniędzy, także stanowi dolegliwość, zwłaszcza dla osoby, która wcześniej ich skąpiła nawet swoim dzieciom.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary jednego roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz zobowiązania oskarżonego do bieżącej alimentacji, w pozostałym zaś zakresie o utrzymanie orzeczonego wyroku w mocy</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z powodów wskazanych wyżej, wniosek odwoławczy nie mógł zostać uwzględniony.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość zaskarżonego wyroku		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

<p>Ponieważ, co wykazano wyżej, zarzut odwoławczy, zawarty w apelacji nie zasługiwał na uwzględnienie, zaskarżony wyrok – jako słuszny i odpowiadający prawu – należało w całości utrzymać w mocy.</p>			
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	O kosztach postępowania odwoławczego – mając na uwadze merytoryczną treść rozstrzygnięcia – orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. Zgodnie z ww. przepisem kosztami sądowymi poniesionymi w niniejszej sprawie, należało obciążyć Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymierzona kara	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana